

A high-speed photograph of a person splashing in water, with water droplets frozen in mid-air around their head and shoulders. The person's face is partially obscured by the spray. The background is a blurred green, suggesting foliage.

PM

JUVENT PLEEGZORG MAGAZINE

Nr. 32 • augustus • 2019

Thema: gezinshuis

De wereld van **Joël**

En nog veel **meer...**

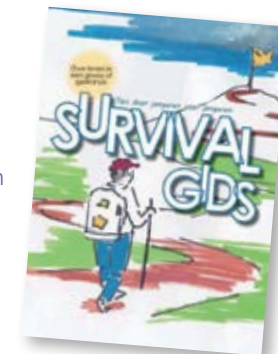
JUVENT

ZEEUWSE JEUGDZORGSPESIALIST

Inhoud

SURVIVALGIDS

Auteur: Jorien Meerdink



Survivalgids is speciaal voor jongeren in een groep of gezinshuis én voor iedereen die met deze jongeren te maken heeft. De gids is gemaakt door dappere jongeren die hun tips en ervaringen delen over hun leven in groepen en gezinshuizen. Kinderombudsvrouw Margrite Kalverboer vertelt dat het een belangrijk recht van het kind is om je mening te mogen geven over jouw eigen leven en vooral over de beslissingen die voor jou belangrijk zijn. Ook andere rechten van kinderen komen aan bod. Survivalgids is overzichtelijk en kleurrijk opgebouwd. Verrassende invalshoeken in Survivalgids zullen veel jongeren en volwassenen helpen om (beter) hun weg te vinden in de groep of het gezinshuis waar je bij betrokken bent.

ISBN 978-90-885-084-86

De Survivalgids is gratis beschikbaar voor jongeren vanaf 12 jaar. Voor iedere jongere in een groep of gezinshuis is een eigen exemplaar! De Survivalgids is op te vragen middels een mailtje naar jorien.meerdink@outlook.com o.v.v. het postadres en het benodigde aantal. De Survivalgids is ook te koop, maar dat geldt uitsluitend voor professionals, pleegouders en andere volwassenen.

DE JEUGDZORGWERKER

Auteur: Peter Vonk

Met behulp van zijn jarenlange jeugdzorgervaring beschrijft Peter Vonk, met soms een humoristische inslag, de zeven onmisbare vermogens die je (enigszins) moet bezitten om een goed functionerend jeugdzorgwerker te zijn of te worden. Uit onderzoek blijkt vrijwel niemand van nature alle vermogens te bevatten, dat maakt nieuwsgierig. Vonk omschrijft de vermogens, geeft voorbeelden en nodigt uit tot nadenken: wat bezit je als jeugdzorgwerker al wel en wat heeft nog ontwikkeling? De meerwaarde van reflectie is een interessant terugkerend item. De speciaal ontwikkelde website www.dejeugdzorgwerker.nl is een positieve toevoeging.

ISBN: 978-90-814032-4-5

DE REDACTIE
MAG ÉÉN GRATIS
EXEMPLAAR
WEGGEVEN. WIL JIJ DIT
BOEK ONTVANGEN?
STUUR EEN MAILTJE
MET EEN KORTE
MOTIVATIE NAAR
PM@JUVENT.NL.

P 6.8 Sfeerinterview

Jim en Anne Sabelis: "Het blijft idealistisch, maar het allerliefste zou ik willen dat kinderen niet bij hun ouders weg moeten."

P 10.11 De wereld van...

Kijk deze keer mee in de wereld van Joël

P 18.23 Achtergrond

Gezinshuis.com en Juvent zoeken gezinshuisouders



Juvent

info@juvent.nl
Crisisnummer (buiten kantoortijden):
06-20357873
Cliëntserving via 0900-5469617
www.juvent.nl

Regiokantoor Zeeuws-Vlaanderen
Jacob Catsstraat 7, Terneuzen (tel: 0115-643030)

Regiokantoor Walcheren
Prins Bernhardstraat 4, Middelburg (tel: 0118-632900)

Regiokantoor Oosterschelderegio
Beukenstraat 62, Goes (tel: 0113-237066)

Als Juvent maken wij er ons sterk voor dat ieder kind in een veilige gezinsomgeving kan opgroeien tot een zelfstandige volwassene. Wanneer dat voor korte of langere tijd niet mogelijk is bij de eigen ouders, dan kunnen we kinderen die geborgen plek geven in een van onze pleeggezinnen, behandelgezinnen of gezinshuizen. Gezamenlijk bieden deze gezinnen bij Juvent aan zo'n 550 kinderen een plek. Als het even kan met als doel om weer terug naar huis te gaan. Daar werken we planmatig naartoe, samen met het kind, zijn ouders en andere voor het kind belangrijke personen, zoals familie, school of sportclub. En natuurlijk met de pleeg- en gezinshuisouders! Door onze krachten te bundelen werken we doelgericht aan het best mogelijke perspectief voor deze kinderen. Dat perspectief ligt helaas niet altijd meer thuis. Ook dan kijken we samen waar het kind het beste kan opgroeien. Steeds vaker is dat een gezinshuis: een vorm voor kinderen die meer structuur en begeleiding nodig hebben dan een pleeggezin kan bieden. Geen overbodige luxe gezien de steeds complexer wordende problematiek waar kinderen in jeugdzorg mee te kampen hebben. Wat maakt een gezinshuis nu anders dan een pleeggezin? Het belangrijkste verschil is dat in elk geval één van de gezinshuisouders een professionele opvoeder is. Daardoor kunnen zij meer begeleiding bieden dan een (pleeg)ouder. Hoe dat er in de praktijk uitziet, lees je in deze PM!

Redactie PM

P 4.5 Vanuit Juvent

- Grootste pleeggezin van Zeeland aan tafel bij Nonna
- Programma Samen Sterk
- Trainingen Safer Caring van start

Colofon

PM verschijnt 3 keer per jaar en wordt gratis toegezonden aan (aspirant) pleeggezinnen, begeleiders en andere betrokkenen bij pleegzorg van Juvent, Zeeuwse jeugdzorgspecialist.

Redactie: Annemieke Martens, Brigitte Cleutjens, Benthe Sommen, Gerdien Rietveld, Liesanne de Nooijer, Adrienne de Munck en Johanna Schoevers

Concept en uitvoering: www.studioRAVEN.nl

Fotografie: Liesanne de Nooijer

E-mail: pm@juvent.nl

Heb je tips of vragen naar aanleiding van PM? Of zijn er onderwerpen die je graag aan bod ziet komen? Laat het ons weten door een mail te sturen naar pm@juvent.nl.

Vanuit Juvent

Oproep Zonnevyle

“En dan zitten we **hier in het oude strandhuis...**”

Eén van Bløfs bekendste liedjes had net zo goed over Vakantiehuis Zonnevyle kunnen gaan. Een vakantiewoning aan de Zeeuwse kust in Zoutelande, beschikbaar gesteld aan pleeggezinnen van Juvent. Het vakantiehuis is tot stand gekomen uit een legaat van mevrouw Zonnevyle. Van 1964 tot 2003 heeft het pand dienst gedaan als vakantieverblijf met binnenshuis enkele slaappleaatsen voor pleegouders of groepsleiding. De woning was niet groter dus de kinderen kampeerden ernaast in tenten. In 2004 is vakantiehuis Zonnevyle volledig herbouwd. Het pand beschikt nu over twaalf slaappleaatsen -waarvan twee rolstoeltoegankelijk- en tal van voorzieningen voor een ontspannen vakantie. De zomervakantie is volgeboekt, maar in de periode daarna zijn er zeker mogelijkheden.



RESERVEREN?
NEEM CONTACT OP MET DE
FINANCIËLE ADMINISTRATIE VAN
JUVENT VIA HET MAILADRES:
ZONNEVYLE@JUVENT.NL.

Trainingen **Safer Caring** van start

Eind mei zijn de eerste trainingen Safer Caring gestart in de Oosterschelderegio en op Walcheren. In augustus start voor Zeeuws-Vlaanderen de eerste training. Half september wordt er geëvalueerd en worden de volgende trainingen waar nodig qua inhoud bijgesteld. Op de pleegouderdag van Pleegouderssupport - initiatiefnemer voor de invoering van Safer Caring in Zeeland - zaterdag 21 september in Goes, wordt er tevens aandacht besteed aan de stand van zaken rondom Safer Caring.

Wat is Safer Caring?

Safer Caring is de nieuwe benaderingswijze voor pleegzorg in Zeeland en helpt alle betrokkenen bij pleegkinderen om te gaan met risico's in de dagelijkse praktijk. Het is een

methode waarin het werken aan een veilige leefomgeving voor pleegkinderen en voorkomen van secundaire traumatisering bij pleegouders en pleegzorgbegeleiders centraal staan. Hierdoor worden de risico's kleiner op voortijdige beëindiging van pleegzorgplaatsingen.

Aanmelden?

De nieuwe data voor de trainingen zullen uiterlijk medio augustus bekend worden gemaakt via onze website. Ook voor meer informatie over Safer Caring kan je terecht op www.juvent.nl/voor-pleegouders/safer-caring/.

Deelnemer en pleegouder:

“Safer Caring is voor mij juist zo mooi, omdat alle Zeeuwse partijen die met jeugd/pleegzorg te maken hebben hieraan meewerken. Samen dezelfde taal leren spreken, de neuzen dezelfde kant op krijgen. Begrijpen waarom iemand, vanuit zijn/haar rol een bepaalde keuze maakt. Het in een gemêleerd gezelschap volgen van de training geeft voor mij veel meerwaarde.”



Programma **Samen Sterk**

Projectgroep 'Samen Sterk' is op dit moment druk bezig een concrete planning te maken voor najaar en winter 2019. Thema's die je mag verwachten zijn onder andere: 'Licht Verstandelijke Beperking (LVB) Algemeen', 'Psychiatrie' wat vooral gericht is op het omgaan met ouders met borderline, 'Hechting de Verdieping' (mentaliseren), 'Rouw en verlies in pleegzorg', 'Omgaan met moeilijk gedrag', 'Intervisie voor pleegouders' en 'Mijn Backpack' (Terneuzen).

Het kan zijn dat er nog meer bijeenkomsten worden toegevoegd. Dat is afhankelijk van de behoefte van pleegouders. Houd daarom onze website en nieuwsbrieven goed in de gaten! Mocht je behoefte hebben aan een bijeenkomst van Samen Sterk, maar lukt het niet om aan te sluiten bij het huidige aanbod? Geef dat door aan samensterk@juvent.nl. Ze kijken graag mee naar de mogelijkheden. Ook als je zelf ideeën hebt over een bepaald aanbod.

26 september 2019 Middelburg **Informatie avond pleegzorg**

Het zou fijn zijn als meer pleegouders een kind willen opvangen voor zo lang als nodig- en zo kort als mogelijk is. Of totdat het pleegkind 18 wordt (permanente plaatsing). Er is in ieder geval altijd behoefte aan mensen die pleegouder willen worden. Daarom organiseert Juvent een informatie-avond voor mensen die denken dat het pleegouderschap misschien iets voor hen is.

Aanmelden voor
themabijeenkomsten via
pleegzorg@juvent.nl

Kijk
voor actuele data
op [www.juvent.nl/
meer/agenda](http://www.juvent.nl/meer/agenda)

“Het blijft idealistisch, maar het allerliefste zou ik willen dat kinderen niet bij hun ouders weg moeten.”

Jim en Anne Sabelis

- 📁 Gezinshuisouders van Gezinshuis Tomorrow te Middelburg (www.gezinshuistomorrow.nl)
- ❤️ Jim: Hebreeuws, Grieks en Engels lezen en vertalen, met Anne naar de sportschool.
- ❤️ Anne: klassiek ballet, theaterdans, schrijven (kinderboeken en theaterstukken), met Jim naar de sportschool.

In Middelburg, met schitterend uitzicht op een park mét speeltoestellen, staat Gezinshuis Tomorrow waar Jim en Anne Sabelis wonen. Het aantal stoelen aan tafel verraadt dat het regelmatig een drukte van belang is, maar behalve Jim, Anne en de twee honden is er niemand te bekennen. Hun kinderen Sem (17), Channa (15) en (pleeg)dochter Kate (12) zijn naar school of op hun kamer. Zo ook hun vier gezinshuis kinderen (12, 9, 9 en 6). In contrast met de hectische ochtendspits die om 5.45 uur startte, nemen deze enthousiaste gezinshuisouders om 9.00 uur rustig de tijd om te vertellen over hun way of life. Wat drijft hen?

Anne lacht en steekt direct van wal: “Als kind wilde ik al een kindertehuis oprichten voor weeskinderen. Toen we getrouwd waren, zijn we begonnen met het helpen van een alleenstaande pleegmoeder die crisispleegzorg gaf aan pleegzoon Mike (red. gefingeerde naam). Zij spoorde ons aan om uiteindelijk pleegouder te worden voor Mike. Hij was door zijn problematiek niet makkelijk in een perspectief biedend pleeggezin te plaatsen. Maar tussen hem en ons klikte het. We startten in eerste instantie op vrijwillige basis met opvang in de weekenden en vakanties. Daarnaast volgden we de STAP-cursus. Ons hart ging uit naar de meer complexe problematiek, maar eigenlijk wilden we het liefst elk kind redden!”

Tikkende tijdbom

“In Leiden namen we deel aan een selectieprogramma voor therapeutische pleegzorg. De pleegzorgorganisatie wilde ons matchen met een kind van hun wachtlijst, maar wij hadden natuurlijk al contact met Mike, toen 6 jaar oud. Zij ontraadden het plan om Mike in huis te nemen en zeiden: ‘Dit is echt een kind voor een instelling. Het is een tikkende tijdbom.’ Natuurlijk was hij af en toe moeilijk, maar we hielden van Mike en zagen kansen. We hebben voor hem gevochten en hem toch in huis gekregen. Hij is bij ons gebleven tot hij begeleid zelfstandig kon gaan wonen.”

Gezinshuis in loondienst

Het fenomeen gezinshuizen kwam voorbij via een vacature waarin een zorgaanbieder vroeg naar gezinshuisouders in loondienst. Gezien de complexe problematiek van de kinderen -meerdere uit hetzelfde gezin- wilden Jim en Anne er graag samen fulltime voor ze kunnen zijn. Anne: “Gezinshuisouder in loondienst klonk aantrekkelijk want dan zou één persoon als professional betaald kunnen krijgen en hoefden we niet meer buitenshuis te werken. En met oog op de problematiek van Mike zou hij ook gezinshuiskind mogen worden. We hadden expres een groot huis op Goeree gekocht met plek voor veel pleegkinderen. Maar de crisisplaatsingen stroomden uit en er kwamen steeds meer kamers leeg te staan. We solliciteerden bij de betreffende zorgaanbieder en werden aangenomen. Mike kon als gezinshuiskind blijven en er werden drie extra kinderen bij ons in huis geplaatst. Veelal kinderen met een reactieve hechtingsstoornis. Acht jaar hebben we dat gezinshuis gerund, van 2007 tot en met 2015.”

Zelfstandig ondernemend gezinshuis

Vanwege ernstige financiële tekorten van de toenmalige zorgaanbieder en een dreigend ontslag van alle gezinshuisouders, besloten Jim en Anne in 2015 om een samenwerking met Gezinshuis.com en Juvent te

starten en als zelfstandig ondernemer verder te gaan. Op 1 augustus 2015 werd Gezinshuis Tomorrow geboren. De naam verwijst naar de titelsong van de musical ‘Annie’. Jim en Anne willen kinderen en jongeren vandaag hoop geven en zelfbewust klaarmaken voor de toekomst, voor morgen. Anne: “De kinderen hebben een verkeerd hechtingsschema aangeleerd wat niet gewist kan worden, maar je kunt er wel een alternatief naast zetten. Vanuit het eerste hechtingsschema wensen ze je 100x dood en op een gegeven moment hoor je vanuit het tweede hechtingsschema: ‘Ik wil je niet meer kwijt.’ En dat mag, eerst brokken maken en later starten met de opbouw.”

Overwegingen

Anne: “Bij de start van het gezinshuis hadden we een soort ideaalbeeld, maar dat is het niet. Je moet goed de balans op kunnen maken tussen je inzet en wat je ervoor terugkrijgt want het is niet altijd dankbaar werk. Hoe vaak dat ook wel wordt gedacht! Ik zou adviseren om nooit vanuit het niets te beginnen, maar altijd eerst ervaring op te doen d.m.v. pleegouderschap bijvoorbeeld. Een ander nadeel van gezinshuis zijn is, dat je alle privacy inlevert omdat je gevoelsmatig in een soort glazen huis zit. Iedereen kijkt mee: de buurt, scholen, therapeuten, begeleiders, etc. Je moet tegen de op- en aanmerkingen kunnen. Ook moet je 24/7 beschikbaar zijn. Als je zelf even vrij wilt zijn, moet je de opvang zelf organiseren en zelfs als de kinderen weg zijn, blijf je toch degene die wordt gebeld als er iets is. Het onderhouden van het netwerk, de scholen, therapeuten en alle andere contacten van de kinderen vragen veel tijd. Als je niet uitkijkt, heb je geen tijd meer voor jezelf. Tijd voor jezelf moet je heel bewust inplannen.” Jim: “Je moet gewoon sterk in je schoenen staan en vanuit je eigen overtuiging kunnen zeggen: ‘Ik kan iets toevoegen in het leven van dit kind.’ Los van wat anderen zeggen! Als je voor korte termijn wilt gaan, dan verlies je het. Je moet met geduld het lange termijn op het oog hebben. Over één van onze kinderen zei een psychiater eens: ‘Als jullie er niet waren geweest, was hij zeker op het verkeerde pad terecht gekomen.’ Je moet meer denken in de preventieve zin, niet in de oplossende zin. Dat is de maatschappelijke winst die vaak niet wordt gezien.” Anne: “Het is geen baan met een inkomen, maar een way of life. Dat moet je écht leuk en uitdagend vinden. Mij geeft het voldoening dat we als gezinshuisouders groei en een stukje hechting zien bij de kinderen in tegenstelling tot een instelling die minder tijd krijgt en veel wisseling van personeel heeft.”

Gezinshuis-Plus

Anne: “Wij zijn Gezinshuis-Plus. Dat houdt in dat hier kinderen met een licht verstandelijke beperking, autisme

Sfeerinterview

en multi-problematiek wonen. Ze zijn moeilijk leerbaar en kunnen soms weinig teruggeven in contact. Vanwege hun complexe zorgvraag kunnen zij vaak niet terecht in de doorsnee gezinshuizen, zijn wij allebei fulltime beschikbaar en hebben we veel te maken met extra therapie en ambulante begeleiders die over de vloer komen." Jim: "Je moet alles letterlijk aanleren. Daarom hebben we stappenplannen en schema's ontwikkeld: hoe maak ik vrienden, hoe ruim ik mijn kamer op, wat doe ik als ik ruzie heb, wat doe ik als ik boos ben, etc. Toch wonen we bewust in een gewone buurt en niet in the middle of nowhere, omdat de kinderen hier leren om zich sociaal te gedragen. We werken vanuit de kracht van het gewone leven en kijken zeer systeemgericht. Vroeger werden bijvoorbeeld ouders zoveel mogelijk buiten de deur gehouden, maar wij halen ze zoveel mogelijk binnen. Is er een mogelijkheid tot terugplaatsing? Dan willen we daar naartoe werken. Dat is onze lijn."

Eigen kinderen

Gezinshuis zijn kan dan wel een way of life zijn voor Jim en Anne, maar hoe is dat voor de eigen kinderen? Anne: "Dat is een lastige vraag. Ze moeten altijd hun ouders delen. Als ik mijn dochter mag citeren: 'Het is hier nooit hetzelfde en het is nooit saai want je maakt altijd wel iets mee.' We vinden het belangrijk dat ze de moeilijke momenten benoemen en daar krijgen ze ruimte voor. We hebben eens in de maand een vrij weekend met enkel de eigen kinderen en dat is goed. De gezinshuis kinderen gaan dan het liefst naar iemand uit hun eigen netwerk of naar collega-gezinshuisouders. Het voordeel van een eigen onderneming is, dat je zelf de regie kan voeren. Je bent zelf verantwoordelijk en kan zelf werken aan een oplossing bij problemen door zelf in te richten hoeveel hulp je op welk moment nodig hebt." Juvent heeft vitaliteit van de gezinshuisouders en de eigen kinderen hoog op de agenda staan. Het is een terugkerend

thema tijdens overlegmomenten. Ook het kwaliteitskader van Gezinshuis.com onderstreept dit. Medewerkers van Juvent en Gezinshuis.com denken graag mee in concrete tips.

Ambities voor de toekomst

Jim: "We willen in de toekomst nog meer systeemgericht werken dan we nu doen. Onze ambitie is: hoe activeer je de ouders en alle instanties? Ouders zitten vaak aan de grond, maar hoe krijgen zij een serieuze kans om hun eigen leven op te bouwen en hun kinderen weer, zoveel als mogelijk, terug thuis te krijgen? Ouders hebben een verantwoordelijkheid en die wordt vaak helemaal ontnomen door de maatschappij, maar de wet zegt dat er een gezinsplan moet zijn. Ik vind dat dit plan op resultaat gericht moet zijn. Wel vrijwillig, maar niet vrijblijvend. Het moet voor elk gezinslid SMART geformuleerde doelen bevatten om in kaart te brengen hoe elk gezinslid zich inzet voor zichzelf en voor het geheel." Anne: "Ja, daar ben ik het mee eens. Daarbij zou ik veel meer ambulant willen doen om ouders thuis met hun kinderen te helpen. Het blijft idealistisch, maar het allerliefste zou ik willen dat kinderen niet bij hun ouders weg moeten."

Tekst: Gerdien Rietveld

www.txtveld.nl

Fotografie: Liesanne de Nooijer



Gezinshuisouders in Zeeland

Lia en Pieter Verhage
Lewedorp
ruumtezat@zeelandnet.nl
06-46535713
Welkom voor een bezoek op afspraak!

Rob en Corien van Eekelen
's-Heer Hendrikskinderen
info@gezinshuisdekreekrug.nl
06-81225811
Neem contact op als je een keer op bezoek wilt komen!

Jim en Anne Sabelis
Middelburg
anne.sabelis@gezinshuistomorrow.nl
0118-578757
Bezoek ons op afspraak!

Ilco en Linda Boot
Vlissingen
info@debootjes.org
I.v.m. verbouwing en verhuizing sturen we je voor een bezoek door naar één van onze leuke collega-gezinshuisouders!

Kees en Gerdien Rietveld
Vlissingen
gezinshuisrietveld@gmail.com
06-30077213
Altijd welkom voor een bezoek op afspraak!

Andy en Nelleke van Goethem-Langerlaert
Clinge
info@dichterbijtje.nl
06-51547144
Meer info op dichterbijtje.nl of kom eens langs!

André en Jenny Zwijnenburg
Rilland
gezinshuisdemorgenster@hotmail.nl
0164-655956
Bezoek is welkom, maar graag op afspraak!

De wereld van

Ik ben Joël. Ik ben 12 jaar en woon in een gezinshuis in Rilland. André en Jenny zijn mijn gezinshuisouders. Ik woon sinds oktober 2013 bij André en Jenny.

Eerst woonde ik in een ander pleeggezin in het dorp. Daar was ik vaak boos en ging het vaak niet goed. Ik logeerde dan weleens in het gezinshuis. Toen ik niet meer in het pleeggezin kon blijven mocht ik in het gezinshuis gaan wonen. Ik logeer nog wel vaak in het pleeggezin. Nu gaat het veel beter met mij. In het gezinshuis wonen we met acht kinderen en iedereen heeft een eigen kamer. Ik heb net een nieuwe kamer gekregen. Ik mocht zelf kiezen wat ik wilde. Nu heb ik een junklekamer. Omdat er veel kinderen wonen heb ik altijd wel iemand om mee te spelen. Ook speel ik graag met mijn vrienden en zwerm graag in het zwembad in onze tuin. Soms mag ik op de PlayStation in de speelkamer.

Elke vrijdag ga ik naar freerunles. Oefenen doe ik op de trampoline in onze tuin of op mijn stuntstep. Op vrijdag eten we pizza en hebben we filmavond. Dan mogen we later naar bed en eten chips. Als ik me vervel ga ik "Donald Duckjes" lezen.

Na de zomervakantie ga ik naar het Calvincollege in Krabbendijke. Daarom heb ik nu al een mobiele telefoon gekregen. Ik kan heel goed tekenen. Ik ga iedere week naar tekenles. Soms ga ik logeren bij een logeerhuis of logeerpleeggezin. Dan is het gezinshuis gesloten. Iedere zomervakantie gaan we twee weken op vakantie. We zijn ook een keer met alle kinderen met het vliegtuig naar Spanje geweest. We doen met André en Jenny vaak leuke dingen.

In de wereld van een pleegkind verandert er veel.
In deze rubriek laten pleegkinderen ons hun wereld
zien met foto's en een kort verhaaltje.

Wil jij ook eens in de PM komen?
Stuur dan een e-mailtje naar
pm@juvent.nl.

Wil jij ook eens in de PM komen?
Stuur dan een e-mailtje naar
pm@juvent.nl.

Pleegkind en striptekenaar
Sharon Fatehmahomed (12)

Vanuit Juvent



Grootste pleeggezin van Zeeland aan tafel bij Nonna

Tomatensaus en heel veel deeg. Het bleek het recept voor een geslaagd familie-event. De Zeeuwse pleeggezinnen van Juvent waanden zich - in het weekend van 18 en 19 mei - in het provinciale zuiden van Italië. De volwassenen mochten genieten van diverse Italiaanse specialiteiten, de kinderen maakten onder begeleiding van de chefs hun eigen pizza's klaar.

Er schoven ruim 400 mensen aan bij Nonna's, het Italiaanse restaurant van Center Parcs locatie Port Zélande. Het park verwelkomde hiermee het grootste (pleeg)gezin van Zeeland voor een middag met blije en lachende gezichten, maar bovenal écht even een zorgeloos momentje samen. Dit hebben

we als Juvent en dankzij Pieters Media kunnen doen. Samen hebben we pleeggezinnen op een andere manier onze aandacht kunnen geven en onze dankbaarheid kunnen tonen.

Wenskaarten

Er zijn op de dag zelf veel wenskaarten ingevuld met allerlei wensen. Die kunnen we helaas niet allemaal verwezenlijken. Sommige misschien wel. We kijken nu binnen ons netwerk of er bedrijven zijn die sommige wensen willen verwezenlijken. Ook Center Parcs heeft aangegeven een verblijf (weekend/midweek) te verloten onder alle pleeggezinnen die er dit weekend bij waren. Allemaal heel leuk natuurlijk, dus snel meer!



Bewijs van een leuke dag:

"Hallo, hierbij willen wij laten weten dat we heel erg genoten hebben van het Italiaanse dagje. De kids vonden het geweldig om zelf de pizza te mogen beleggen en hebben heerlijk in het water kunnen vertoeven. Voor elke leeftijd was er wat. Vooral de glijbanen waren favoriet. Voor ons als pleegouders echt een relaxed dagje. Dank jullie wel!"

“Je wilt gewoon dat iemand je helpt”

Joey twijfelde geen moment toen hem werd gevraagd of hij mee wilde werken aan een interview. Bij het idee alleen al, genoot hij zichtbaar van de aandacht die hem te wachten zou staan. Hij knikt bevestigend: “Ja, ik ben wel een goed voorbeeld van hoe belangrijk een gezinshuis is! Mijn leven is compleet anders door Gezinshuis DeBootjes. Ilco en Linda snapten me eerst niet, maar nu wel hoor en daarom gaat het zo goed met mij.”

Joey Mahangoe

- 👤 12 jaar
- 📁 groep 8 van De Keurhove
- 📍 Gezinshuis DeBootjes in Vlissingen
- 📖 springkunstjes doen op de trampoline,
- ❤️ voetballen, spelen met de lego, knutselen

Joey was net acht jaar oud toen hij bij Gezinshuis DeBootjes kwam wonen. Joey: “Toen ze me vertelden dat ik naar DeBootjes moest, dacht ik: ‘Jaja, wat is dat eigenlijk voor een groep?’ Nu weet ik dat een gezinshuis echt wel beter is dan een groep. Eindelijk had ik maar twee mensen die voor me zorgden in plaats van die, en die en weer eens die. De kennismaking vond ik echt héél spannend, maar tegelijk héél leuk: eindelijk verlost van die groep! ‘De Tweemaster’ heette mijn groep van Juvent toen, maar nu is dat ‘De Mare’. Eerst was ik hier een middagje, toen een dagje en later ook een nachtje. Ik weet nog dat ik gelijk behang mocht uitkiezen. Ik koos voor New York.”

Het komt goed

“Eén keer in de vier maanden proberen we met mijn moeder af te spreken. Ook is de afspraak dat ze mij om de twee dinsdagen belt, maar dat doet ze niet. Ik denk dat het weer slechter met haar gaat. Ik ben mijn leven bij mijn moeder in Rotterdam begonnen. Mijn vader ontdekte dat het niet goed met me ging en bladibla.” Joey wuift iets weg met zijn hand en vervolgt: “Toen zei die man van Juvent: ‘Het komt goed.’ Met mijn broer verhuisde ik naar mijn vader en zijn vriendin in Sas van Gent. Van daaruit ben ik alleen naar Ithaka gegaan in Goes. Dat gebouw is nu helemaal gesloopt, waar ik heel blij mee ben, want dat vond ik een rotgroep! Na een jaar bij Ithaka ben ik naar ‘De Tweemaster’ gegaan en na weer een jaar kwam ik bij DeBootjes. Hier blijf ik tot mijn 18e! Mijn broer is nu volgens mij 16 jaar. Hij wil wel een keer afspreken, maar we hebben elkaar al lang niet meer gezien.”

Veel geleerd

Op de vraag wat Joey heeft geleerd, vergroot hij zijn ogen en zegt met nadruk: “Veel! Vooral mijn gedrag is beter. Ik kan me beter concentreren. Ik kan nu veel beter luisteren dan vroeger. Ik voel me minder snel aangevallen. Toen ik hier net was had ik extreem woede-gedoe. Dat gebeurde twee keer in de week en nu misschien één keer in de maand, misschien zelfs één keer in de twee maanden! En dat heb ik de laatste vier jaar geleerd, eigenlijk enkel bij Ilco en Linda.” Zijn bruine ogen kijken trots terwijl hij nog eens met een grijns benadrukt: “Ja, echt wel!”

Lastig

“In het gezinshuis vind ik het lastig als er ruzie is of als ze spullen van me kapot maken. Zo ook toen het sneeuwde en ik een iglo had gemaakt. Ze hadden die kapotgemaakt toen Ilco en Linda eten aan het klaarmaken waren. Daar houd ik niet van. Want als er toezicht is dan gebeurt dat niet. >>

Ilco en Linda:

“Toen er een plekje vrij kwam in ons gezinshuis kregen we verschillende dossiers aangeboden, maar het verhaal van Joey sprong er voor ons uit en raakte ons. In tegenstelling tot de verwachting dat Joey niet in een gezin zou kunnen functioneren, gaf onze gedragsdeskundige ons het vertrouwen dat Joey vast iets voor ons zou kunnen zijn. De inhoud van gesprekken met personen die rondom het betreffende kind staan, zeggen voor mij meer dan het dossier dus zijn we met de mentor van Joey en de gedragsdeskundige van Juvent in gesprek gegaan. Door het verhaal van Joey’s mentor ontdekten we dat het een jongen was uit de categorie: een ruwe bolster en een blanke pit. Als we bij Joey enkel op het dossier waren afgegaan, hadden we het waarschijnlijk niet gedaan. Daarom zou mijn advies altijd zijn: laat je niet overrompelen door hulpverleners, maar weet waar je kracht ligt. Als een ander denkt ‘Dit gaat hem niet worden’, maar je ziet zelf de problematiek wel zitten, dan kun je toch de uitdaging aan gaan en het nog voor elkaar krijgen ook. Daarbij komt dat Joey tijdens de kennismaking direct ons hart al had gestolen. Het was weleens heftig, maar we liepen er niet op leeg.”



>> En als ik dan heel boos ben, wil ik hier niet zijn, maar dat telt niet want dan weet ik niet wat ik doe of zeg.”

Tip voor anderen

“Er zijn veel mensen in mijn leven geweest die me niet begrepen, maar je wilt gewoon dat iemand je helpt! Dat ze vragen wat er aan de hand is, dat ze luisteren naar

wat je hebt meegemaakt. Ik heb bij therapie een boekje gemaakt met daarin mijn levensverhaal en dat heeft echt geholpen. Ook kreeg ik EMDR om met de lastige dingen om te gaan. Het boekje met mijn levensverhaal laat ik lezen aan personen waarvan ik wil dat ze me snappen. Ik vind dat kinderen zelf mogen kiezen aan wie ze het laten lezen.”



Vader Mike en stiefmoeder Linda:

“Voor Joey is Gezinshuis DeBootjes gewoon perfect!”

Joey betitelt zijn vader, Mike, als allerbelangrijkste persoon in zijn leven. Mike heeft een relatie met Diana. Om de week logeert Joey van vrijdagmiddag tot maandagochtend bij zijn vader en stiefmoeder. Hoe kijken zij naar de ontwikkelingen die Joey heeft doorgemaakt?

Mike: “Ik ben heel trots! Joey is vrolijk en kan veel beter luisteren dan vroeger. Alles wat je toen tegen hem zei ging het ene oor in en kwam direct het andere oor weer uit.” Diana: “Ja, hij kan verantwoordelijkheid nemen voor zijn gedrag. Dit gaat niet altijd even makkelijk, maar hij doet het wel.” Mike: “Heel soms is hij nog weleens boos, maar dan blijft hij er niet meer in hangen. Dat is een heel groot verschil met vroeger. Toen Joey bij ons kwam logeren tijdens zijn verblijf bij ‘De Tweemaster’, zaten we op de bank en waren we gestrest. Hoe zou hij in zijn vel zitten? Hoe komt hij binnen? Als Joey nu bij ons komt logeren en het bijna vrijdag is, dan hebben we er zin in! Wat ook een groot verschil is, er is nu veel meer contact. We overleggen via WhatsApp of bellen met elkaar.” Diana: “Linda vroeg bijvoorbeeld om even te checken hoe zijn schooldag was gegaan. Dat wilde ze weten dus dan heb ik het daar even over gehad met Joey en app ik haar terug. De open communicatie tussen ons is heel prettig. Linda zei eens een keer: ‘Was dat met iedereen maar zo!’ Positiever kan het bijna niet, toch?”

Twee jaar vechten

Diana: “We hebben twee jaar gevochten om Joey en zijn broer weg te halen bij moeder.” Mike: “Ik vind deze periode één van de moeilijkste in mijn leven, maar dat hebben we achter ons gelaten en willen we

nooit meer meemaken.” Diana: “Er gebeurde pas echt iets toen er anoniem een AMK-melding werd gedaan (red. het huidige Veilig Thuis). Toen vond Jeugdzorg het tijd om iets aan de situatie te gaan doen.” Mike: “Wij waren op vakantie in Duitsland en zijn voor de rechtszaak terug naar huis gereden. Enkele dagen later, vlak voor Sinterklaas, zijn de twee jongens bij ons komen wonen. Dat was niet alleen pittig voor ons, maar zeker voor de kinderen. Gelukkig snapt Joey dat de uithuisplaatsing en zijn lastige gedrag niet zijn schuld zijn en kunnen we daar samen over praten. Hij heeft therapie gehad en dat heeft hem goed geholpen.”

Voor de volle 200%

Diana: “We zijn heel blij dat er gezinshuizen bestaan. In dit geval een gezinshuis waarin zowel de man als de vrouw zich voor de volle 200% inzetten. Het is meer dan 24/7 zorg dragen en dat doen ze. Volgens mij zijn er daar te weinig van! Gezinshuizen bieden een familie-omgeving met gewoon alles zoals het in het dagelijkse leven gaat. Er is stabiliteit die een groep met personeel en wisselingen van kinderen niet kan bieden. Gezinshuisouders zorgen ervoor dat deze kinderen niet tussen wal en schip vallen. Voor Joey is Gezinshuis DeBootjes gewoon perfect!” Mike: “Het allermooiste was natuurlijk dat Joey hier bij ons had kunnen blijven, maar dat kon niet. Dat doet me heel veel. Het is nooit makkelijk geweest om je eigen zoon te laten gaan, maar achteraf heeft hem dat toch goed gedaan. Het is écht goed dat er gezinshuisouders zijn! Ik heb zoveel respect voor zulke mensen!” Diana: “Soms kunnen kinderen niet bij de ouders wonen. In dit geval bij de vader met zijn partner. Dat is te dichtbij. Als gezinshuisouder heb je wel een band met het kind, maar emotioneel raakt het anders en dat is voor iedereen net wat fijner.”

Gezinshuis.com en Juvent zoeken gezinshuisouders

Wanneer de problematiek het onmogelijk maakt om een kind thuis of in een pleeggezin te helpen, kan het tijdelijk in een behandelgroep of in een gezinshuis bij Juvent komen wonen. Maar wat is nu precies een gezinshuis? Hoe word je gezinshuisouder? En hoe zit dat met de samenwerking tussen Gezinshuis.com, Juvent en de gezinshuizen?

Een gezinshuis is een kleinschalige vorm van hulp en zorg voor uithuisgeplaatste jongeren. Kenmerkend van een gezinshuis is het bieden van een zo normaal mogelijk gezinsleven. De gezinshuisouders vormen de vaste basis en bieden professionele begeleiding aan de hand van gerichte doelen, welke zijn opgesteld in het hulpverleningsplan. In elk gezinshuis van Juvent wonen gemiddeld vier uithuisgeplaatste kinderen samen met de gezinshuisouders en hun eigen kinderen. Deze kleinschaligheid maakt een individuele benadering mogelijk met aandacht voor de achtergrond en ruimte voor het netwerk van de opgenomen kinderen en jongeren. Anders dan in bijvoorbeeld een leefgroep is de zorg van de gezinshuisouders 24 uur per dag en 7 dagen per week. En anders dan in een pleeggezin zijn de ouders professionele opvoeders omdat er sprake is van complexe en meervoudige problematiek bij de kinderen.

Juventse gezinshuizen

Antoon Zwart, manager residentiële zorg bij Juvent, heeft voldoende ervaring om enkele ontwikkelingen rondom de gezinshuizen van Juvent toe te lichten: "Een kind moet een kans krijgen, hoe dan ook. Het is aan de volwassenen om te zorgen dat de kinderen die kansen kunnen pakken. Waar residentiële hulpverlening ooit een eindstation is geweest, weten we nu dat residentiële hulp een fase moet zijn in de behandeling. Naast de invoering van Intensieve Pedagogische Thuishulp en uitbreiding van pleegzorg, zochten we als jeugdzorgspecialist naar meer uitstroommogelijkheden voor de complexe problematiek waarin professionele gezinshuisouders een pré zijn. Juvent heeft destijds de keuze gemaakt om geen gezinshuizen in loondienst aan

te nemen, maar om aan de slag te gaan met zelfstandig ondernemende gezinshuizen. Een start in de samenwerking met Gezinshuis.com was hiermee snel gemaakt! We delen de visie rondom kwaliteit en hun zorgvuldige selectie-procedure past bij ons."

Wat is Gezinshuis.com?

Gezinshuis.com zorgt ervoor dat gezinshuisouders er niet alleen voor staan. Zij helpt hen borg te staan voor kwaliteit en professionaliteit. Hierdoor kunnen gezinshuizen op persoonlijke wijze een veilig thuis bieden aan kwetsbare kinderen.

Daarnaast is Gezinshuis.com een landelijke franchise-organisatie en netwerkpartner voor gezinshuizen. Gezinshuis.com behartigt de belangen van gezinshuisouders en geeft de gezinshuizen o.a. positie bij het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, Inspectie Jeugdzorg en Platform Gezinshuizen. Ook ontzorgt ze gezinshuisouders door in samenwerking met het Ministerie van VWS een kwaliteitskader te ontwikkelen, neemt ze deel aan onderzoeken en innovatie en ontwikkelt ze kennis in samenwerking met diverse hogescholen. Josine Dregmans is al langere tijd werkzaam bij Gezinshuis.com en zegt: >>





“Wat mij altijd aangetrokken heeft, is dat ik het gezin een belangrijke en mooie omgeving vind om op te groeien.”

>> “Momenteel werkt Gezinshuis.com -door heel Nederland verspreid- samen met 185 gezinshuizen. Als Gezinshuis.com hebben we deze gezinshuisouders begeleid bij de start en ondersteunen we ze nog dagelijks in de praktijk. Middels de franchiseformule borgen we de kwaliteit van verblijf en ontzorgen we gezinshuisouders, zodat die zich kunnen richten op hun kerntaak: de zorg voor jongeren. Wat mij altijd aangetrokken heeft, is dat ik het gezin een belangrijke en mooie omgeving vind om op te groeien. Ik ben zelf geen hulpverlener, maar ik wil graag indirect betrokken zijn om een bijdrage te leveren aan het creëren van zo veilig en gewoon mogelijke thuissituaties voor kinderen.” Ilja Oyen is het vaste aanspreekpunt vanuit Gezinshuis.com voor de Zeeuwse gezinshuizen van Juvent en vult aan: “Vanuit eerdere ervaringen als begeleidster bij een besloten jeugdgroep, had ik op een gegeven moment het gevoel dat ik op een kruispunt stond: of ik zou verharden of ik zou mijn ontslag moeten nemen om op een andere manier aan te kunnen sluiten bij de kinderen. Dat laatste is gebeurd. Er kon geen continuïteit van zorg worden gegeven en daarmee missen kinderen een basis van competent zijn en beslissingen

mogen nemen. Door mijn scriptie kwam ik bij Gezinshuis.com en ontdekte ik dat gezinshuizen hét antwoord waren op mijn vraag hoe het ook anders kon. Een behandelgroep kan zeker een toevoegende waarde geven om op een punt te komen dat een kind in een gezinshuis kan gaan wonen, maar in een gezin wonen, dat is wat ieder kind verdient. Door de kracht van het gewone leven weer deel uit kunnen maken van de maatschappij.”

Gezinshuisouder worden

In de vacature waarin Gezinshuis.com zoekt naar Zeeuwse gezinshuisouders voor een samenwerking met Juvent, worden de volgende kenmerken genoemd:

- Je staat positief in het leven en je denkt veelal in oplossingen.
- Je beschikt over doorzettingsvermogen, een goed inlevings- en acceptatievermogen en een hoge betrokkenheid.
- Je bent creatief, stressbestendig en je kunt improviseren.
- Je bent in het bezit van goede sociale en communicatieve vaardigheden voor het onderhouden van samenwer-

- kingscontracten met (pleeg)ouders, familie, scholen en externe instanties.
- Je staat open voor begeleiding en/of coaching en je kunt reflecteren op je eigen handelen.
- Je beschikt over een zorg gerelateerde hbo-opleiding of je bent bereid om deze te gaan volgen.

Josine: “De selectieprocedure start met een gesprek met één van onze contactpersonen en een ervaren franchisenemer, daarop volgen o.a. een referentiecheck, VOG aanvraag, competentietest en het schrijven van een reflectieverslag tijdens het hele proces. Op www.gezinshuis.com vind je meer informatie over de route in selectie en begeleiding.” Antoon: “Juvent werkt uitdrukkelijk enkel samen met Gezinshuis.com. Dat is voor ons -naast wat we zelf kunnen en doen- een extra waarborg dat het goed zit. Als je door de selectieprocedure heen bent bij Gezinshuis.com, dan weten wij dat we kwaliteit binnen hebben gehaald.”

Kracht in samenwerken

Josine: “Als gezinshuisouder ben je kwetsbaar en de driehoeksverhouding binnen de franchiseformule is een bescherming. Die kracht merk je vaak pas als het minder goed gaat. We houden vast aan visie, maar op casusniveau zijn de lijnen kort en persoonlijk.” Antoon: “Zo heb ik

“Als je door de selectieprocedure heen bent bij Gezinshuis.com, dan weten wij dat we kwaliteit binnen hebben gehaald.”

een keer de positie van gezinshuisouders onder druk zien komen te staan doordat er onterecht een melding bij Veilig Thuis was gedaan. Op zo’n moment staat heel Juvent klaar waar nodig! We wisten dat er bij de start van de plaatsing een zorgvuldige matching was geweest. Door de periodieke contacten kende onze gedragsdeskundige het kind en zijn netwerk en ook de gezinshuisbegeleidster was goed >>

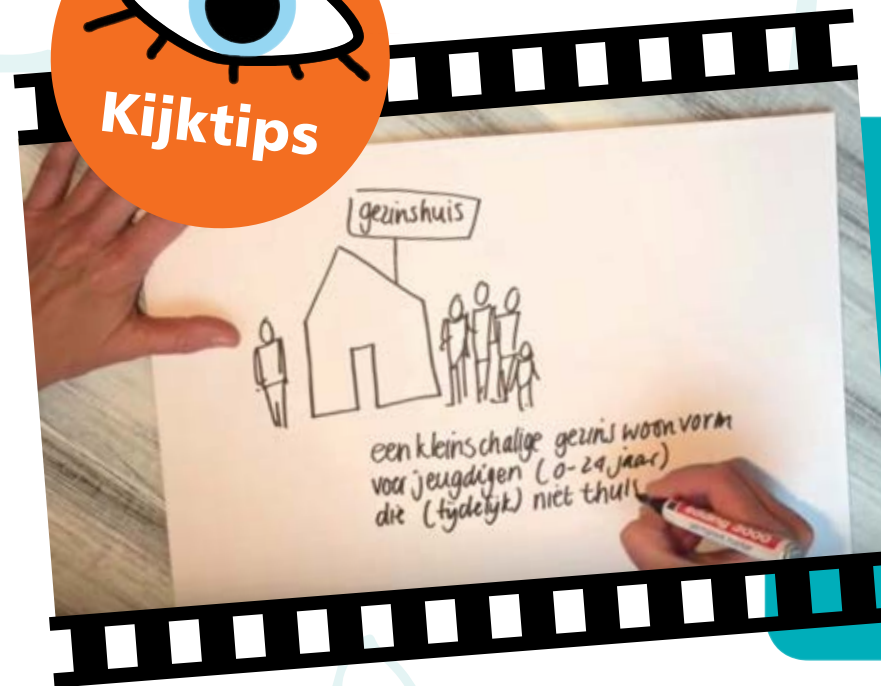


“Gezinshuisouders vinden het belangrijk om een eigen identiteit neer te kunnen zetten binnen de kaders die gegeven worden door Gezinshuis.com en in dit geval Juvent. Elk gezinshuis heeft zijn eigen verhaal.”

>> op de hoogte van de situatie. Dan nog had het kunnen escaleren, maar er was bescherming voor de gezinshuisouders omdat deze ingrijpende melding ondervangen kon worden door professionals die al snel inzagen dat de melding voortkwam uit de problematiek van het kind en zijn netwerk.”

Waarom zelfstandig ondernemen?

Antoon: “Ondernemerschap geeft een stukje autonomie. Ondernemers blijven ondernemers. Dat geeft een dynamiek die je aan de gang houdt en je scherp houdt. Dat schept verantwoordelijkheden over en weer die je serieus moet



Wat is een gezinshuis?

<https://www.youtube.com/watch?v=4L7JBszE0oA>

Wat is kwaliteitskader Radius?

<https://www.youtube.com/watch?v=hsAb4GmzPN0&feature=youtu.be>

nemen. Als Juvent vinden we het bijvoorbeeld belangrijk dat gezinshuisouders kosteloos bijscholing genieten via de Juvent Academie.” Ilja: “Wat ik landelijk gezien merk, men wil zelf de regie. Gezinshuisouders vinden het belangrijk om een eigen identiteit neer te kunnen zetten binnen de kaders die gegeven worden door Gezinshuis.com en in dit geval Juvent. Elk gezinshuis heeft zijn eigen verhaal.” Josine: “Enkele thema’s liggen daarom bewust bij de gezinshuisouders zelf. Denk aan reflecteren op eigen handelen of de vitaliteit van gezinshuisouders. Gezinshuis.com kijkt toe, maar als gezinshuisouders bepaal je zelf de invulling. De kracht van het gewone leven is ons uitgangspunt en daarin is ieder gezinshuis anders. Die ruimte biedt de franchise.”

Langere termijn

Josine: “Je moet ervan uitgaan dat er in het leven van een kind altijd een moment komt dat zich een hechtingsfiguur aandient. Als gezinshuisouder kun je het hechtingsfiguur zijn waardoor je een betere toekomst kan geven aan zo’n kind. Er hoeft maar één persoon te zijn die blijft staan en jij zou die persoon kunnen zijn. Het moeilijke om te werken met deze kinderen: ze zullen je blijven testen op

je kwetsbaarheid.” Antoon: “Ja, weet goed waar je aan begint! Je moet tegen een stevig stootje kunnen, ook in je relatie en blij kunnen zijn met elk klein stapje wat wordt gezet. Een groot hart is niet genoeg. Je doet iets aan je eigen zingeving en je biedt jongvolwassenen een kans op langere termijn.” Ilja vult aan met een voorbeeld: “Ik ken een gezinshuisouder die door één jaarlijks berichtje via WhatsApp van één van haar voormalige gezinshuiskinderen zegt: ‘En dit is waarom zijn verblijf bij ons is geslaagd.’ Een hechtingsfiguur zijn, kan ook betekenen dat je altijd die speelbal blijft. Nooit dat happily ever after. Het mooie is dat deze kinderen je kwetsbaarheid durven spiegelen waar je zelf niet bewust van bent. Mij hielp het om altijd open en eerlijk tegen kinderen te zeggen als iets me raakte. Kwetsbaarheid voelen ze feilloos aan en dat willen ze.”

Tekst: Gerdien Rietveld | www.txtveld.nl
Fotografie: Liesanne de Nooijer

Wie liefde kan ontvangen, kan het ook doorgeven.

Zo, nu komt Kees er niet onderuit! Ik ben er helemaal klaar mee! Als een fles koolzuurhoudende drank die sissend opengaat, start ik mijn tirade. Ik klaag over een puber die fanatiek een chagrijnige marathon stampt, een tiener die schijnheilig doet alsof alles is opgeruimd tot je de speelgoedkast kop over bol aantreft, weer een ander die zijn summiere taak niet geheel vrijwillig én met de Franse slag deed, de stroom wasgoed die nooit stopt en wie heeft überhaupt verzonnen dat kinderen met behoefte aan structuur vakantie krijgen? Kees luistert, knikt, fronst, erkent, schenkt zichzelf rustig een bak koffie in en vraagt of ik thee wil. "Nee, natuurlijk niet!" bits ik terug. De frons

GERDIEN RIETVELD IS MOEDER VAN JACK (9) EN STIEFMOEDER VAN VIER ZOONS. MET HAAR MAN KEES RUNT ZE EEN GEZINSHUIS WAAR DE BRAZILIAANSE ZUSSEN NATHALIA (13) EN MIKAELA (11) WONEN EN DE ROTTERDAMSE JOS (8, GEFINGEERDE NAAM). GERDIEN GENIET VAN DIT DRUKKE HUISHOUDEN EN VERTELT OPENHARTIG OVER HAAR ERVARINGEN.



op het voorhoofd van Kees wordt dieper en ik voel mijn onredelijkheid steken. De tijd is aangebroken om mijn strijdwapens neer te gooien, maar eerst draaf ik nog even door het huis met een stofzuiger.

Het is gelukkig niet vaak, maar af en toe heb ik de ontlading van een tirade nodig. Het zijn de momenten waarop ik me afvraag: waar doe ik het allemaal voor? Waarom zet ik mijn huis open voor kinderen die dít in mij naar boven kunnen halen? Deze keer overkwam het me aan het einde van de vakantie. Gemakshalve liet ik even achterwege dat ik moe was en mezelf meer slaap had kunnen gunnen. Even vergat ik de ontwapenende schaterlach van het meisje die een deprimerende geschiedenis achter zich heeft liggen. Even vergat ik die waardevolle bekentenis na een rijtje leugens. Even vergat ik het ondeugende smoeltje van eentje die zijn gloriemoment pakte en een bommetje had gemaakt in een modderpoel. Even vergat ik dat al mijn investeringen bij kunnen dragen aan het leren ontvangen van liefde. Even vergat ik mijn diepgewortelde overtuiging: wie liefde kan ontvangen, kan het ook doorgeven.

Na het productieve rondje stofzuigen, check ik mijn telefoon. Ik slik een traan door bij het zien van gezellige familiekiekjes die vrienden hebben geëtaaleerd. Dat kon er ook nog wel bij, foto's waarop alles klopt. Een vader en moeder die gezellig met hun biologische kinderen genieten van een uitje. Ik leg mijn telefoon weg, loop naar Kees en zeg bedremmeld: "Sorry, dat ik zo uitviel." Hij glimlacht en zegt: "Ik snap het wel. Het is al goed. Bel een vriendin, plan iets leuks en kom pas terug als alle kinderen op bed liggen."

